

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 309/2014-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť D. P., vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupmi a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 14 C 640/2004-202 z 2. decembra 2009, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 246/2004-30 z 13. októbra 2004, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 246/2004-42 z 27. septembra 2006, rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. 5098/2004-OPPK-dv z 29. júna 2004, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 258/2009 z 29. septembra 2009, rozhodnutím Správy dôchodkov v Bratislave č. 455 216 750 zo 6. júna 1975, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 455 216 7500 z 28. augusta 2002, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 455 216 7500 zo 4. decembra 2003 a oznámením Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 44295-3/2012-BA z 26. novembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 21. júna 2013 doručené podanie D. P. (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako „*Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na porušenie základného práva (slobody) upraveného v čl. 12 ods. (1) a (4), čl. 19 ods. (1), čl. 40, čl. 46 ods. (3), čl. 47 ods. (2), čl. 48 ods. (2) Ústavy Slovenskej republiky*“.

Ústavný súd na základe obsahu podania sťažovateľky a podľa pripojených listín podanie sťažovateľky kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupmi a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 14 C 640/2004-202 z 2. decembra 2009, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 246/2004-30 z 13. októbra 2004, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 246/2004-42 z 27. septembra 2006, rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. 5098/2004-OPPK-dv z 29. júna 2004, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 258/2009 z 29. septembra 2009, rozhodnutím Správy dôchodkov v Bratislave č. 455 216 750 zo 6. júna 1975, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 455 216 7500 z 28. augusta 2002, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 455 216 7500 zo 4. decembra 2003 a oznámením Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 44295-3/2012-BA z 26. novembra 2012.

Sťažovateľka v nejasnom podaní opisuje svoju nespokojnosť s namietanými postupmi a rozhodnutiami uvedených štátnych orgánov, pričom namieta najmä, že „*Sociálna poisťovňa a uvedené súdy, vo vydaných rozhodnutiach(...) prekračovali a zneužívali právomoci*“. Sťažovateľka je toho presvedčenia, že uvedenými „*nezákonnými rozhodnutiami*“ má „*preukázane v právnych následkoch už 39-ty rok odňatú základnú zdravotnú starostlivosť, spôsobený ťažký a nezvratný fatálny rozvoj ochorenia stavu a odňaté vyššie uvedené moje základné práva a slobody*“. Za porušenie svojich základných

práv a slobôd považuje aj to, že „orgány verejnej moci a vyššie uvedené súdy konali v nedotknuteľnej postúpenej právnej veci svojvoľne, s prekračovaním a zneužívaním právomocí, pričom si uzurpovali nejestvujúce právo“, a za porušenie jej základných práv a slobôd považuje aj „nerovnaké zaobchádzanie(...) pri priznávaní nedotknuteľných právnych nárokov(...), t. j. ide o spáchanie hrubej diskriminácie“. Napokon sťažovateľka – okrem iného – za porušenie svojich základných práv a slobôd považuje „aj odňatie nedotknuteľného práva a slobody môcť rozhodnúť o svojom osude, živote a zdraví. Odňaté mám právo na život v ťažkom zdravotnom postihnutí, a odňatú mám i právnu ochranu zdravia.“.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd jej sťažnosť prijal na ďalšie konanie a aby následne nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva a slobody D. P. upravené v čl. 12 (ods. 1 a 4), v čl. 19 (ods. 1) v čl. 40, v čl. 46 (ods. 3), v čl. 47 (ods. 2) a v čl. 48 (ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Ba1 ostatných súdov, ktoré rozhodovali v príslušných veciach a uvedených orgánov verejnej moci v konaní vedenom pod sp. zn. 14C 640/2004 rozhodnutím č. k. 14C 640/2004-202 zo dňa 2. 12. 2009, vrátane postupom Sociálnej poisťovne v príslušnej veci, porušené bolo.

2. Rozhodnutie Okresného súdu č. k. 14C 640/2004-202 zo dňa 2. 12. 2009, s nadobudnutou právoplatnosťou a vykonateľnosťou 13. 02. 2010, rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny pod č. 5098/2004-OPPK-dv zo dňa 29. 06. 2004, s nadobudnutou právoplatnosťou 09. 07. 2004, rozhodnutie č. 1 S 246/04-42 zo dňa 27. 09. 2006, s nadobudnutou právoplatnosťou 29. 01. 2007, Krajského súdu v Bratislave, t.j. súdu, ktorý vstúpil do konania č. 14C 640/04 korupčnou cestou, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z dovolacieho konania, č. 4Cdo 258/2009 zo dňa 29. septembra 2009 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne pod č. 44295-3/2012-BA zo dňa 26. novembra 2012, v ktorom sa Sociálna poisťovňa odvoláva na preukázané nezákonné rozhodnutia uvedených súdov, zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. Okresnému súdu Ba1 a uvedeným orgánom verejnej moci prikazuje, aby vo veci konali, zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd, a prikazuje obnoviť stav pred porušením základných práv a slobôd. Problém je však v tom, že takýto stav vo

veci posúdenia môjho zdravotného stavu v súlade s medicínou, so zákonom OSP a v poskytovaní základnej zdravotnej starostlivosti formou invalidného dôchodku neexistoval.

4. D. P. priznáva finančné zadostučinenie 800.000 000.- Eur (slovom osem sto tisíc eur), ktoré je Okresný súd Ba1 a uvedené orgány verejnej moci povinný D. P. vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu). Uvedené primerané finančné zadostučinenie navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky podeliť na tri diely: Okresný súd Ba1 zaviazat' na vyplatenie sumy menovanej D. P. vo výške 300.000 Eur (slovom: tristo tisíc eur) a orgány verejnej moci navrhujem zaviazat' na vyplatenie sumy menovanej vo výške po 250.000 000.-Eur (slovom: dvesto päťdesiat tisíc eur).

5. D. P. priznáva trovy konania 70.000 000,-Eur (slovom: sedemdesiat tisíc eur), ktoré sú Okresný súd Ba1 a orgány verejnej moci povinné zaplatiť na účet Ústavnému súdu Slovenskej republiky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu). Uvedené trovy konania navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky podeliť na tri diely: Okresný súd Ba1 zaviazat' k vyplateniu sumy vo výške 40.000 000 Eur (slovom: štyridsať tisíc eur) a orgány verejnej moci navrhujem zaviazat' k vyplateniu sumy po 15.000 000.- Eur (slovom: pätnásť tisíc eur).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podaná sťažnosť smeruje aj proti postupu a

- rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 14 C 640/2004-202 z 2. decembra 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť **13. októbra 2010**,

- uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 246/2004-30 z 13. októbra 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť **4. novembra 2004**,

- uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 246/2004-42 z 27. septembra 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť **29. januára 2007**,

- uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 258/2009 z 29. septembra 2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť **4. novembra 2009**.

Pretože predmetná sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu v čase (19. júna 2013), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť vo vzťahu k uvedeným rozhodnutiam posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

2. Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné sudy.

V súvislosti s tou časťou sťažnosti, ktorá smeruje proti postupu a

- rozhodnutiu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. 5098/2004-OPPK-dv z 29. júna 2004,

- rozhodnutiu Správy dôchodkov v Bratislave č. 455 216 750 zo 6. júna 1975,

- rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 455 216 7500 z 28. augusta 2002,

- rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 455 216 7500 zo 4. decembra 2003 a

- oznámeniu Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 44295-3/2012-BA z 26. novembra 2012,

z pohľadu ústavného súdu treba uviesť, že všetky uvedené rozhodnutia boli preskúmateľné všeobecným súdom, resp. v prípade nesúhlasu so záverom Sociálnej poisťovne oznámenom v uvedenom oznámení, uspokojenia nároku na náhradu škody sa sťažovateľka mohla domáhať prostredníctvom príslušného všeobecného súdu, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľky v súvislosti s namietanými postupmi a rozhodnutiami mal všeobecný súd v rámci iných konaní. Tým je zároveň v tejto časti sťažnosti vylúčená právomoc ústavného súdu. K tomu treba poznamenať, že sťažovateľka v zásade aj využila svoje právo na súdny prieskum uvedených rozhodnutí.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2014